

[Pernille Forchhammer]

løsning af problemerne med den store arbejdsløshed blandt unge, og jeg håber, at socialministeren også vil være villig til, at dette forslag bliver inddraget i behandlingen.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne takke socialministeren for disse to forslag, der jo skal ses som en fortsættelse af regeringens tidligere initiativer for at motivere og støtte passive modtagere af offentlig hjælp til at komme ind i et aktivt forløb, så de bliver i stand til at klare sig selv. Med disse to forslag om indførelse af igangsætningsydelse og ungdomsydelse får vi en bred vifte af forskellige tilbud. Det ser vi fra konservativ side som noget særdeles tilfredsstillende.

Det første initiativ med iværksætterydelsen til arbejdsløshedsdagpengeberettigede blev taget af den tidligere konservative arbejdsminister, og senere har en konservativt ledet kommune, Lyngby-Tårnbæk Kommune, via frikommuneforsøgsordningen inspireret regeringen til det foreliggende forslag om indførelse af igangsætningsydelse for personer, der modtager kontanthjælp.

Vi er ikke i tvivl om, at muligheden for personer, der modtager kontanthjælp, for at gå i gang med selvstændig virksomhed og samtidig oppebære halv kontanthjælp i op til 1 år vil fremme initiativet hos mange passive kontanthjælpsmodtagere til selv at prøve kræfter. For god ordens skyld skal jeg understrege, at vi kan tilslutte os lovforslagets præmisser for at få ydelsen.

Må jeg sige om forslaget om ungdomsydelse i op til 5 måneder, at dette i høj grad også vil sætte skub i de unge. Jeg tror, at det er utrolig vigtigt, at unge, hvis problem alene er ledighed, øjeblikkelig – om jeg så må sige – kommer i job. De unge skal slet ikke starte på kontanthjælp, men straks have tilbud om beskæftigelse. Vi ved, at blot kort ledighed, ikke mindst for unge, kan medføre, at en negativ spiral sættes i gang, og at det bliver sværere og sværere for de unge at få en aktiv tilværelse med tilknytning til arbejdsmarkedet.

Mange kommuner har allerede taget initiativ på linje med socialministerens forslag til at tilbyde beskæftigelse til de unge. Nu bliver det altså en pligt for alle kommuner. Jeg ser hen til kommunernes aktive medvirken og forventer yderligere kreativitet. Det er således vigtigt, at

kommunerne får så frie hænder som muligt vedrørende tilrettelæggelsen af beskæftigelsestilbudene, så der kan tages lokale hensyn.

Når fru Pernille Forchhammer anfører, at det ikke bliver tilbud, der tager hensyn til de unge, så synes jeg nok, at det er en yderst pessimistisk udlægning af dette. Hvorfor skulle man ikke også inddrage de unge og høre deres mening?

Fra konservativ side lægger vi også vægt på, at retten til at få tilbud om beskæftigelse følges op af pligt til at modtage tilbudet. Der vil således ikke være mulighed for at få kontanthjælp, hvis unge afslår at gå i beskæftigelse.

Ungdomsydelsens niveau skal svare til det gennemsnitlige kontanthjælpsniveau. Jeg har hæftet mig ved socialministerens bemærkninger om, at der med den eksisterende timeløn på beskæftigelsesprojekter kan være problemer.

Jeg er enig i, at det er helt ødelæggende, at det offentlige overbyder det private arbejdsmarkeds lønninger, så de unge i dag i beskæftigelsesprojekter kan opnå en højere timeløn, end de kan oppebære i et almindeligt job på det private arbejdsmarked. Dette forhold motiverer ikke unge til at forlade det offentlige system for at få uddannelse eller for at arbejde. Der må nu tages fat på problemet. Det er simpelt hen nødvendigt med en indslusningsløn for unge i beskæftigelsesprojekter og lignende.

Dette synspunkt er fremført af arbejdsministeren den 16. december 1988 i redegørelsen om arbejdsmarkedets strukturproblemer, og de offentlige arbejdsgivere tager samme tema op i midtvejsforhandlingerne, så jeg ser frem til en løsning af dette problem til nytte for de unge. For Det Konservative Folkeparti er det magtpåliggende at få problemet løst.

Til slut skal jeg sige, at vi kan støtte begge forslag, som vi finder meget perspektivrige. Vi er inde på den rette vej.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg vil gerne spørge fru Karen Højte Jensen, hvad det er for nogle uddannelser, som de unge efter at have deltaget i det her 5-måneders-forløb skal ud til. Hvor kommer de uddannelsespladser fra? Hvor er de initiativer, som skaffer de uddannelsespladser?

Og så vil jeg gerne spørge fru Karen Højte Jensen, hvori motivationen ligger til, at de unge